

Stalino KELIU

Lietuvos Komunistų partijos Kupiškio rajono komiteto
ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos organas

Eina 9-ji metai

1954 metų
gegužės 5 d.,
trečiadienis

Nr. 36 (802)

Kaina 15 kp

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

Balandžio 29 d. Kremliuje TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas draugas K. J. Vorosilovas įteikė Lenino ordina, „Piantuvo ir Kūjo“ aukso medalį ir Socialistinio Darbo Didvyrio raštą Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto pirmajam sekretoriui draugui N. S. Chruščiovui, apdovanotam už įžymius nuopelnus Komunistų partijai, tarybinei liaudžiai ir ryšium su gimimo dienos šėšiasdešimtmečiu, ir Raudonosios Žvaigždės ordina TSRS Gynybos ministrui — Tarybų Sąjungos Maršalui N. A. Bulganinui už išstautus metus Tarybinėje Armijoje.

Dėl TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo išrinkimo

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausioji Taryba nutaria: Išrinkti TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo šios sudėties:

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas
Vorosilovas Klimentas Jefremovičius — deputatas nuo Kirovo apygardos, Leningrado m.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko Pavaduotojai

Tarasovas Michailas Petrovičius — deputatas nuo Ufos apygardos, RTFSR.

Korotčenko Demjanas Sergiejevičius — deputatas nuo Dniepropetrovsko apygardos, Ukrainos TSR.

Kozlovas Vasilijus Ivanovičius — deputatas nuo Slucko apygardos, Baltarusijos TSR.

Rašidovas Šarafas Rašidovičius — deputatas nuo Samarkando kaimiškosios apygardos, Uzbekijos TSR.

Maskva, Kremlius,
1954 m. balandžio 27 d.

Undasynovas Nurtasas
Dandybajevičius — deputatas nuo Petropavlovsko kaimiškosios apygardos, Kazachijos TSR.

Cubinidze Mironas Dmitrijevičius — deputatas nuo Tbilisio 26 Komisarų vardo apygardos, Gruzijos TSR.

Ibragimovas Mirza Azdarogly — deputatas nuo Nuchos apygardos, Azerbaidžano TSR.

Paleckis Justas, Ignas — deputatas nuo Joniškio apygardos, Lietuvos TSR.

Kodica Ivanas Sergiejevičius — deputatas nuo Jedinų apygardos, Moldavijos TSR.

Ozolinis Karlas Martynovičius — deputatas nuo Jekabpilsos apygardos, Latvijos TSR.

Kulatovas Turabajus — deputatas nuo Prėvalsco apygardos, Kirgizijos TSR.

Dodchudojevas Nazaršo — deputatas nuo Koktašo apygardos, Tadžikijos TSR.

Arušanianas Smavonas
Minasovičius — deputatas nuo Jerevano-Molotovo apygardos, Armėnijos TSR.

Saryjevas Akmamedas — deputatas nuo Kaganovičeskos apygardos, Turkmenijos TSR.

Jakobsonas Augustas Michkelevičius — deputatas nuo Haapsalu apygardos, Estijos TSR.

Kuusinenas Oto Vilhelmo — deputatas nuo Kurkijokio apygardos, Karelijos-Suomijos TSR.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius

Pegovas Nikolajus Michailovičius — deputatas nuo Molotovo srities Kunguro apygardos, RTFSR.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo nariai

Andriejevas Andriejus Andriejevičius — deputatas nuo Tulos-Rižanės apygardos, RTFSR.

Archipova Taisija Ivanov-

na — deputatas nuo Kursko srities Dmitrijevo apygardos, RTFSR.

Balakina Varvara Semionovna — deputatas nuo Petrogrado apygardos, Leningrado m.

Bojanova Viera Rinčionovna — deputatas nuo Barguzino apygardos, Buriatijos-Mongolijos ATSR.

Budionas Semionas Michailovičius — deputatas nuo Chmelnickio srities Šepetovkos apygardos, Ukrainos TSR.

Danijalovas Abdurachmanas Danijalovičius — deputatas nuo Machačkalos apygardos, Dagestano ATSR.

Kapitonovas Ivanas Vasiljevičius — deputatas nuo Raudonosios Presnios apygardos, Maskvos m.

Kiričenko Aleksejus Ilarionovičius — deputatas nuo Kijevo srities Kijevo-Lenine

apygardos, Ukrainos TSR.

Kozlovas Frolas Romanovičius — deputatas nuo Smolnio apygardos, Leningrado m.

Muratovas Zinias Ibetovičius — deputatas nuo Kazanės kaimiškosios apygardos, Totorijos ATSR.

Nurijevas Zija Nurijevičius — deputatas nuo Meleuzo apygardos, Baškirijos ATSR.

Pankratova Ana Michailovna — deputatas nuo Gomelio miesto apygardos, Baltarusijos TSR.

Ponomarenko Panteleimonas Kondratjevičius — deputatas nuo Alma-Atos miesto apygardos, Kazachijos TSR.

Chruščiovas Nikita Sergiejevičius — deputatas nuo Kalinino apygardos, Maskvos m.

Švernikas Nikolajus Michailovičius — deputatas nuo Sverdlovsko apygardos, RTFSR.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas K. VOROŠILOVAS
TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius N. PEGOVAS

Dėl TSRS Vyriausybės—TSRS Ministrų Tarybos sudarymo

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausioji Taryba nutaria:

Sudaryti TSRS Vyriausybę — TSRS Ministrų Tarybą šios sudėties:

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas — Georgijus Maksimiljanovičius Malenkovas.

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pirmasis pavaduotojas ir TSRS Užsienio reikalų ministras — Vlačeslavas Michailovičius Molotovas.

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pirmasis pavaduotojas ir TSRS Gynybos ministras — Tarybų Sąjungos Maršalas Nikolajus Aleksandrovičius Bulganinas.

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pirmasis pavaduotojas — Lazaris Moisiejevičius Kaganovičius.

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pavaduotojas ir TSRS Prekybos ministras — Anastasas Ivanovičius Mikojanas.

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pavaduotojas ir TSRS Ministrų Tarybos Valstybinio plano komiteto Pirmininkas — Maksimas Zacharovičius Saburovas.

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pavaduotojas — Michailas Georgijevičius Pervuchinas.

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pavaduotojas — Maskva, Kremlius,
1954 m. balandžio 27 d.

Ivanas Fiodorovičius Tevosianas.

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pavaduotojas ir TSRS Vidutiniųjų mašinų gamybos ministras — Vlačeslavas Aleksandrovičius Malyševas.

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pavaduotojas — Aleksejus Nikolajevičius Kosyginas.

TSRS Aviacijos pramonės ministras — Piotras Vasiljevičius Dementjevas.

TSRS Automobilų, traktorių ir žemės ūkio mašinų gamybos ministras — Stepanas Akopovičius Akopovas.

TSRS Automobilų transporto ir plentų ministras — Ivanas Aleksejevičius Ličačiovas.

TSRS Popieriaus ir medžio apdirbimo pramonės ministras — Fiodoras Dmitrijevičius Varaksinas.

TSRS Užsienio prekybos ministras — Ivanas Grigorjevičius Kabanovas.

TSRS Vidaus reikalų ministras — Sergiejus Nikiforovičius Kruglovas.

TSRS Aukštojo mokslo ministras — Vlačeslavas Piotrovičius Jeliutinas.

TSRS Geologijos ir gelmių apsaugos ministras — Piotras Jakovlevičius Antropovas.

TSRS Valstybės kontrolės ministras — Vasilijus Gavri-

lovičius Žavoronkovas.

TSRS Paruošų ministras — Leonidas Romanovičius Kornijecas.

TSRS Sveikatos apsaugos ministras — Marija Dmitrijevna Kovrigina.

TSRS Kultūros ministras — Georgijus Fiodorovičius Aleksandrovas.

TSRS Miško pramonės ministras — Georgijus Michailovičius Orlovas.

TSRS Mašinų gamybos ir prietaisų gamybos ministras — Piotras Ivanovičius Paršin.

TSRS Jūrų ir upių laivyno ministras — Zosima Aleksejevičius Šaškovas.

TSRS Naftos pramonės ministras — Nikolajus Konstantinovičius Baibakovas.

TSRS Gynybinės pramonės ministras — Dmitrijus Fiodorovičius Ustinovas.

TSRS Mėsos ir pieno produktų pramonės ministras — Sergiejus Fiodorovičius Antonovas.

TSRS Maisto prekių pramonės ministras — Vasilijus Petrovičius Zotovas.

TSRS Statybinių medžiagų pramonės ministras — Pavelas Aleksandrovičius Judinas.

TSRS Plataus vartojimo pramonės prekių ministras — Nikita Semionovičius Ryžovas.

TSRS Susisiekimo minist-

ras — Borisas Pavlovičius Beščevas.

TSRS Radio-technikos pramonės ministras — Valerijus Dmitrijevičius Kalmykovas.

TSRS Žuvies pramonės ministras — Aleksandras Akimovičius Iskovas.

TSRS Ryšių ministras — Nikolajus Demjanovičius Psurcevas.

TSRS Žemės ūkio ministras — Ivanas Aleksandrovičius Benediktovas.

TSRS Tarybinių ūkių ministras — Aleksejus Ivanovičius Kozlovas.

TSRS Staklių gamybos ir įrankių pramonės ministras — Anatolijus Ivanovičius Kostousovas.

TSRS Statybos mašinų ir kelių mašinų gamybos ministras — Jefimas Stepanovičius Novosiolovas.

TSRS Statybos ministras — Nikolajus Aleksandrovičius Dygai.

TSRS Metalurgijos ir chemijos pramonės įmonių statybos ministras — Davidas Jakovlevičius Raizeris.

TSRS Laivų statybos pramonės ministras — Ivanas Isidorovičius Nosenko.

TSRS Transporto mašinų gamybos ministras — Sergiejus Aleksandrovičius Stepanovas.

TSRS Sunkiųjų mašinų gamybos ministras — Ni-

kolajus Stepanovičius Kazakovas.

TSRS Anglies pramonės ministras — Aleksandras Fiodorovičius Zasiadko.

TSRS Finansų ministras — Arsenijus Grigorjevičius Zverevs.

TSRS Chemijos pramonės ministras — Sergiejus Michailovičius Tichomirovas.

TSRS Spalvotosios metalurgijos ministras — Piotras Fadiejevičius Lomako.

TSRS Juodosios metalurgijos ministras — Anatolijus Nikolajevičius Kuzminas.

TSRS Elektrinių ministras — Aleksejus Sergiejevičius Pavlenko.

TSRS Elektrotechnikos pramonės ministras — Ivanas Timofejevičius Skidanenko.

TSRS Teisingumo ministras — Konstantinas Petrovičius Goršeninas.

TSRS Ministrų Tarybos Valstybinio komiteto statybos reikalams pirmininkas — Konstantinas Michailovičius Sokolovas.

Valstybės saugumo komiteto prie TSRS Ministrų Tarybos pirmininkas — Ivanas Aleksandrovičius Sero-

vas.

TSRS Valstybinio banko Valdybos pirmininkas — Vasilijus Fiodorovičius Popovas.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas K. VOROŠILOVAS
TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius N. PEGOVAS

ATSILIEKANČIUS KOLŪKIUS — Į PIRMAUJANČIŲ LYGĮ

KĄ REIKIA PADARYTI, KAD „MITUVOS“ KOLŪKIS TAPTŲ PIRMAUJANČIU

Susijungdamos „Upelio“ ir „Mituvos“ žemės ūkio artelės sudarė sustambintą „Mituvos“ kolūkį. Tačiau tai neatnešė teigiamų rezultatų, nes buvęs kolūkio pirmininkas J. Čiurlys į darbą laukininkystės brigadose numojo ranka. Laukininkystės brigadų brigadininkai tvarkėsi taip, kaip jiems atėdavo į galvą. Kaip valstiečiai atlikdavo sėją mažuose sklypeliuose, taip buvo sėjama ir kolūkyje. Neprieita prie didelių masių, o sėjimas pagal sėjomainas visai nebuvo praktikuojamas. Pavyzdžiui, VI laukininkystės brigadoje (buvęs brigadininkas P. Keršulis) kelius metus iš eilės grūdinės kultūros buvo sėjamos toje pačioje nuolatinėje žemėje, nepatyrė jū nei mineralinėmis, nei vietinėmis trąšomis. Panaši padėtis buvo ir B. Rudinsko vadovaujamoje V laukininkystės brigadoje. Per eita rudenį žiemkenčių sėją atlikta suvėluotai į blogai paruoštą žemę, mažais masyvais, vietomis tesudarė vos 0,5 ha. Prieš atliekant žiemkenčių sėją, tariamas „juodasis“ piktžolėtas pūdymas buvo greitomis kultivuojamas. Nei iš rudens, nei pavasarį nešimta jokių priemonių nuvesti vandenį nuo žiemkenčių pasėlių, ko pasekoje jie vietomis išgedo.

TSKP CK rugsėjo Plenumo ir paskesniųjų partijos ir vyriausybės nutarimų paskatintas, paskyriau visas savo jėgas tam, kad padėčiau kolūkiniams žemdirbiams vystyti žemės ūkį, pašalinti trūkumus, prileistų kolūkinėje gamyboje. „Mituvos“ kolūkio kolūkiečiai man patikėjo kolūkio pirmininko pareigas. Į kolūkį aš atvykau jau pavasarį, prieš prasidedant pavasario sėjai. Laukininkystės brigadų kalvėse buvo pats žemės ūkio inventoriaus remonto įkarštis. Pasiekiau, kad P. Gintautas, J. Kriovė, L. Puluikis ir kiti kalviai laiku atremontavo žemės ūkio inventorių. Sėklas išvalėmė ir paruošėmė pavasario sėjai. Beliko tik paruošti dirvas ir sėti. Arklių šėrikai J. Vanagas ir A. Dačiulis užtikrino gerą traukiamosios jėgos paruošimą. Šėrikai L. Kilkus ir A. Adomėlis dirbo nesąžiningai, jų prižiūrėti arkliai buvo blogame kūno stovyje. Kolūkio valdyba priėmė priemones šėrikų darbui pagerinti. Prieš lauko darbų pradžią pagerinome darbininkų arklių šėrimą. Kiekvienas arklys per dieną gauna po 2 kg avižų ir po 12 kg dobilų.

Kad likviduoti atsilikimą kolūkyje, visų pirma reikia pakelti grūdų ūkį. Tą gali užtikrinti pavasario sėjos atlikimas geriausiais terminais ir aukštu agrotechnikos lygiu, pasėlių plotų išplėtimas bei sėjomainų įgyvendinimas. Sėja užbaigsiame suglaustais terminais iki gegužės 10 dienos. Pa-

* * *
P. IVANAUSKAS
„Mituvos“ kolūkio pirmininkas
* * *

pildomai mineralinėmis trąšomis jau patyrėmė 130 ha žiemkenčių, išėjome į 150 ha daugiametės žolės. Kolūkio agronomas P. Bartulis sudarė sėjomainų įgyvendinimo projektą ir, atlikdami pavasario sėją, pradėjome ją vykdyti. Mūsų kolūkio kolūkiečiai į socialistinį lenktyniavimą iškviatė kaimyninio „Stalino keliu“ kolūkio narius.

Kolūkyje, ypač VI laukininkystės brigadoje, yra dideli plotai apleistų dirvų, nuojančių žemių. Apie 60 ha dirvonų jau išarėmė ir apsėjome grūdinėmis bei techninėmis kultūromis. Daugumoje sėjime traktorinėmis sėjamosiomis mašinomis ir beicuota sėkla. Nemaža, paramą sėjos darbų vykdyme suteikia Kupiškio MTS. Tačiau reikia pripažinti, kad V. Kopūsto vadovaujama VII traktorinė brigada į kolūkį atvyko pilnai nepasiruošusi pavasario sėjai. Pavyzdžiui, traktorininkas L. Žiaugra, dirbdamas su traktoriumi „U-2“, pažeidžia agrotechniką, aria be priešplūgių. Čia traktorininko L. Žiaugros netenka kaltinti, kalti tie, kurie blogai atremontavo prikabinamąjį inventorių. Priešplūgio veikimas numatytas arjant ne sekiau kaip 30 cm gilumu, o kadangi ariama ne giliau kaip 20 cm, tai priešplūgiai kabo vėlinos neprisiliedami.

Dideles pajamas kolūkiniai duoda kiaulių ūkis. Pagrindinę pašarų dalį kiaulių šėrimui sudaro bulvės, o jų kolūkyje buvo nepakankami kiekiai. Todėl šį pavasarį didelį dėmesį skiriame aukštų bulvių derlių gavimui. Išplėsimė bulvių pasėlių plotus. Visas bulves pasodinsime tik kvadratinio-lizdiniu būdu, organizuosime kruopščią jų priežiūrą.

Kolūkis atsilikęs ir gyvulininkystės vystyme, nes nėra tvirtos pašarų bazės, laiduojančios tolimesnį gyvulių produktyvumo kėlimą. Vidutinis pieno išmilžis yra žymiai mažesnis, negu numatyta planinėje užduotyje. Stambųjų raguočių fermos komplektavimo užduotys pagal melžiamų karvių skaičių taip pat neįvykdotos. Daugumoje karvės yra nusenusios ir netinkamos tolimesnei eksploatacijai, nes jos iki šiol kolūkyje buvo laikomos tik planiniam melžiamų karvių skaičiui palaikyti. Blogame stovyje randasi šėrikų K. Vičino ir P. Rudinsko prižiūrimas stambųjų raguočių prieauglis. Vadovavimas visuomenei gyvulininkystei patikėtas dviem fermų vedėjams, J. Vaitiekūnui ir P. Jonuškai, ne pagal visuomeninės gyvulininkystės šakas, o pagal laukininkystės brigadose išmėtytus gyvulininkystės pastatus. Tai gi, padėtis gyvulininkystėje tokia, kokia ji buvo „Mi-

tuvos“ ir „Upelio“ kolūkiuose prieš jiems susijungiant. Buvęs kolūkio pirmininkas J. Čiurlys ir senoji kolūkio valdyba nesirūpino visuomeninių gyvulininkystės pastatų statyba, išsivaistė statybines medžiagas. To pasekoje dviejų metų laikotarpyje nebuvo pastatyta karvė ir kt. visuomeniniai pastatai. Šiuo metu kolūkio visuomeniniai gyvuliai sutalpinti į 35 tvartus, mažai tinkamus gylių laikymui. Ypač bloga padėtis kiaulių fermoje. Kiaulidėse neįdėtos grindys. Mėšlas iš pereitų metų neišvežtas. Esant kraiko trūkumui, kiaulės braido po srutas. Be to, fermos vedėjas J. Vaitiekūnas kiaulių šėrikams pašarus išduoda ne pagal svorį, o iš akies, kas sudaro sąlygas visuomeninių pašarų grobstymui.

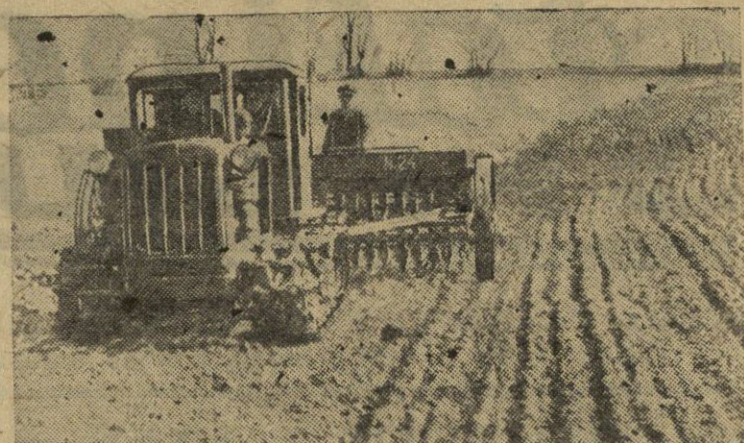
Iki šiol kolūkyje laikoma 180 išbrokuotų arklių, kuriems išlaikyti sunaudojamas geriausias pašaras. Buvęs kolūkio pirmininkas J. Čiurlys neleido jų parduoti tik todėl, kad to pagėdavo jų buvusieji savininkai, kaip K. Katelė, K. Vaitiekūnas ir kiti.

Visuomenei gyvulininkystei pakelti numatėme konkrečias priemones. Vasaros laikotarpiu melžiamų karvių produktyvumui pakelti panaudosime žaliąjį konvejerį. Šį pavasarį žymiai išplėtimė daugiamėčių žolių pasėlius, kas prisidės prie pašarų bazės sustiprinimo sekančiais metais.

Reikiamas dėmesys šiuo metu skiriamas visuomeninių gyvulininkystės pastatų statybai. P. Aleksiejaus vadovaujama statybininkų brigada įsipareigojo šiais metais pastatyti tipinę karvė. Toliau seks siloso bokšto ir tipinių kiaulidžių statyba.

Trukdo kolūkio visuomenei ūkiui vystyti ir Žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjai, su kuriais kolūkyje iki šiol nebuvo griežtai kovojama. Štai, VI laukininkystės brigadoje pereitais metais sėjėjai J. Vilkas ir A. Keršulis sėjos metu retai išėjo, žymiai dalį visuomeninių sėklų pasisavindami sau. V laukininkystės brigados brigadininkas B. Rudinskas įsikibęs laikosi savo buvusio arklio. Taip pat turi savo buvusius arklius P. Gabriūnas, A. Gabriūnienė ir kiti kolūkiečiai. Šios laukininkystės brigados brigadininkas B. Rudinskas nepakankamai stropiai veda ir darbadienių apskaitą. Pavyzdžiui, M. Stanionienėi darbadienius užrašė už iš jos gautą avi. Padidintą darbadienių skaičių užrašo ir kolūkietei J. Tamošūnaitei.

Kolūkio valdyba ryžtingai šalins iki šiol kolūkinėje gamyboje buvusius trūkumus, kovos už tolimesnį kolūkio ūkinį-organizacinį sustiprinimą. Reikia užtikrinti, kad visi kolūkiečiai siektų kolūkio suklestėjimo.

Ignalinos rajono kolūkiai pradėjo grūdinių kultūrų sėją. „Draugystės“ žemės ūkio artelėje jau pasėta apie 100 hektarų kviečių, avižų, miežių ir kitų kultūrų. Nuo traukoje: Ignalinos MTS traktorininko drg. Petkečio agregatas sėja vasarinius kviečius „Draugystės“ kolūkio 4-je laukininkystės brigadoje. (ELTA).

Lygiuotis į pirmaujančius

„Neries“ kolūkyje tinkamos šėrikų priežiūros bei kolūkio vėtsanitaro J. Rudžio rūpestingo darbo dėka traukiamoji jėga kolūkyje yra gerame stovyje, pajėgi lauko darbuose. IV ir III laukininkystės brigadose laiku patiršti žiemkenčių pasėliai, išėtos daugiametės žolės.

Pradžiūvus dirvoms, prasidėjo ir kiti pavasario lauko darbai. Pirmieji pavasario lauko darbus pradėjo IV laukininkystės brigados nariai, vadovaujami A. Alekno. Šios laukininkys-

tės brigados nariai artokamai šėrikų priežiūros bei J. Minkevičius, P. Augustauskas kiekvieną dieną žymiai viršija išdirbio normas. Dabartiniu metu brigadoje baigiama sėja, pradėtas bulvių sodinimas.

Tačiau kolūkio I ir II laukininkystės brigadose pavasario sėjos darbai dar silpnai vykdomi. Čia nesiruošiama ir bulvių sodinimui kvadratinio-lizdiniu būdu. Reikėtų šioms atsiliekantioms laukininkystės brigadoms pasekti pirmaujančių brigadų pavyzdžiu.

V. KIEVELIS

Įsipareigojimai tęsiasi

Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės istorinių nutarimų paskatinti, „Lukonių“ žemės ūkio artelės nariai įsipareigojo pavasario sėją atlikti kuo trumpiausiais terminais ir aukštame agrotechnikos lygyje. Vieni pirmųjų pavasario lauko darbų pradėjo III laukininkystės brigados nariai, vadovaujami B. Saitekos. Atsiliepdami į TSKP CK vasario-kovo Plenumo nutarimą, šios laukininkystės brigados nariai patys savo jėgomis įsisavino 21 ha dirvonų, kuriuos apsėjo vertingomis grūdinėmis kultūromis.

Nuo III laukininkystės brigados neatsilieka ir kitų

laukininkystės brigadų nariai. I laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje P. Murausko, sėjos darbuose, viršydami dienos išdirbio normas, dirba 10–12 artojų. Sparčiais tempais vyksta lauko darbai ir II laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje V. Petrulio.

Siekiant išauginti kuo gausesnį grūdinių kultūrų derlių, sėja atliekama beicuota sėkla tik kryžminiu ir siauraciliu būdais. Kolūkyje jau pilnai užbaigta vertingos grūdinės kultūros — žirnių sėja. Nemaža paramą pavasario lauko darbuose suteikia Kupiškio MTS VI traktorinė brigada, vadovaujama P. Makstelės.

M. VŽESNAUSKAS

Kodėl nedirbama dviem pamainomis?

Partijos ir Vyriausybės nuolatinio rūpinimosi dėka rajono mašinų-traktorių stotys kasmet gauna naujų traktorių, kombainų bei kitų žemės ūkio mašinų. Tačiau Skapiškio MTS žemės ūkio mašinų tinkamu panaudojimu nesirūpinama. Nors žiemos metu buvo vykdomas traktorių remontas, komplektuojami kadrai, bet, pasirodo, kad kadru dar „trūksta“.

Štai, prasidėjus pavasario lauko darbams, į „Setekšnos“ žemės ūkio artelę atvyko Skapiškio MTS XIII traktorinė brigada, vadovaujama Vl. Balio.

Bet, nelaimei, dviems traktoriams teko... vienas mechanizatorius. O atsitiko taip. Traktorininkas J. Kaulakys į kolūkį atvyko su traktoriumi ir plūgais, bet be priešplūgių. Palikęs

traktorių likimo valiai, J. Kaulakys išvyko į Panevėžį. Traktorinės brigados brigadininkas remontuoja trečiąjį traktorių. Kolūkio laukuose dirba traktorininkas S. Magyla, bet jis gi negali aptarnauti dviejų traktorių.

Gamybiniuose pasitarimuose, MTS tarybos posėdžiuose buvo daug kalbama apie darbą dviem pamainomis. Tačiau, pasirodo, kad pamainomis dirbs ne traktorininkai, bet traktoriai. Dabartiniu metu kolūkyje vienas traktorius dirba, o kitas stovi. Reiškia poilsis skiriamas ne traktorininkams, o traktoriams. Verta paklausti: kurgi MTS vadovų akys?

P. MICKEVIČIUS
„Setekšnos“ kolūkio valdybos
pirmininkas
B. JUGULYS
Sėjomainos org. atstovas

PIRMŲ TRIBUNA

Pilnai išnaudoti priešakinę techniką

Atsakydami į rajono žemdirbių-pirmūnų kreipimąsi, VI traktorinės brigados aptarnaujančios „Vienybės“ ir „Lukonių“ kolūkius, mechanizatoriai išipareigojo MTS technika dirbtuose laukuose išauginti ne mažesnę kaip 18 cent grūdinių kultūrų derlių iš hektaro. Tarp traktorinės brigados traktorininkų išiliepsnojo socialistinis lenktyniavimas už žemės ūkio technikos pilnutinį išnaudojimą, už pavasario sėjos darbų atlikimą aukštoje kokybėje ir geriausiais agrotechnikos terminais.

„Lukonių“ žemės ūkio artelę šiuo metu aptarnauja du traktoriai. J. Juška ir aš dirbame dviejomis pamainomis su traktoriumi NATI ir jau paruošėme pavasario sėjai virš 150 ha dirvų. Garbingai vykdo kovą už aukštus derlius prisiimtuoji socialistinius išipareigojimus ir laukininkystės brigados. Šiuo metu kultivuoju dirvas III laukininkystės brigadoje. Šios brigados brigadininkas B. Sateika deda visas pastangas pavasario sėjos eigai paspartinti. Jis visuomet interesojuosi mūsų darbu ir rūpinasi, kad prie traktoriaus laiku būtų privežami degalai. Todėl dėl laukininkystės brigados brigadininko kaltės nebūna prastovėjimų — dirbame pilnu apkrovimu. Bet kolūkis iš mūsų tikėjosi daug didesnės paramos, negu iki šiol mes suteikėme. Pagrindinis trūkumas mūsų darbe yra tas, kad iš remonto traktoriai išėjo su nekuriais defektais. Todėl, nors ir kruopščiai atliekant technines priežiūras, pasitaiko gedimų, sugaištama daug brangaus laiko, kai traktorius sustoja,

ir jį tenka remontuoti vagoje. Su traktoriumi KĐ-35 traktorininkai Br. Bagužis ir J. Masilionis, dirbdami dviejomis pamainomis, vykdo grūdinių kultūrų sėją traktoriaus sėjama. Iki šiai dienai jie apėjo apie 100 ha dirvų. Br. Murausko vadovaujamoje I laukininkystės brigadoje aprūpinant traktorių degalais bei pristatant sėjamosioms sėklas nesklaidumų nepasitaiko. Tačiau antrai pamainai sudaromos gana nepalankios darbo sąlygos, nes darbui prie sėjamosios nakties metu laukininkystės brigados brigadininkas Br. Murauskas laiku neišskiria darbininkų. Dėl blogo organizacinio darbo laukininkystės brigadoje II pamainoje būna dažnų prastovėjimų. Neretai sėja II pamainoje ir visai sužlugdoma, kaip tai pasitaiko V. Matkevičiaus vadovaujamoje IV laukininkystės brigadoje.

Pavasario sėja — pats atsakingiausias laikotarpis kolūkinėje gamyboje. Geriausiai pavasario sėjos agrotechniniai terminai neilgi, tęsiasi vos 7—10 dienų, ir kiekviena suvėluota sėjos diena neša didelių derliaus nuostolių. Traktoriniais plūgais su priešplūgiais suartoje, traktorinėmis sėjamosiomis pasėtoje žemėje žymiai pakyla laukų derlingumas.

Kolūkio valdyba, laukininkystės brigadų brigadininkai turi sudaryti palankias sąlygas mechanizatorių darbiui dviejomis pamainomis, kad užtikrintų pilnutinį priešakinę tarybinę žemės ūkio technikos išnaudojimą kovoje už gausius kolūkinį laukų derlius.

B. MINKEVIČIUS
Kupiškio MTS VI traktorinės brigados traktorininkas

Parama kolūkiečiams

Adomynės septynmetės mokyklos mokytojų kolektyvas suruošė meninį pasirodymą vietos kolūkiečiams bei mokyklos mokiniams. Buvo suvaidinta N. Ostrovskio 4 veiksmų komedija „Ne visada katinui užgavėnės“, atlikta S. Nėries poemos „Eglė žalčių karalienė“ inscenizacija. Be to, penktos klasės mokiniai A. Žvirblytė ir V. Lapienis padėklamavo tarybinių poetų eilėraščius.

Mokiniai, vadovaujami vaidybos sekcijos pirmininko Alf. Kurkūlio, Gegužės Pirmosios šventės proga suvaidino vieno veiksmo J. Paukštelio pjesę „Vaiduokliai“, padėklamavo eilėraščių, sudainavo eilę tarybinių ir lietuvių liaudies dainų. Moksleivių programą stebėjo daugelis kolūkiečių.

St. ŽEMAITIS

T R U M P A I

Gerai dirba „Stalino keliu“ kolūkio II laukininkystės brigados kolūkiečiai St. Pučeta, F. Bagdonavičius, K. Barauskas ir kt. Jie aktyviai dalyvauja pavasario lauko darbuose, sėjoje, kasdien įvykdydami ir viršydami išdirbio normas.

V. BERŽAITIS

Vlado Rekašaus vardo vidurinėje mokykloje įrengtas radijo mazgas. Jo įrengime darbo pavyzdį parodė abiturientai A. Bajoras ir P. Rudinskas. Per radijo mazgą perduodami pranešimai, transliuojamos dainos, muzika, Vilniaus radijo programa.

A. KLEVAS,
S. RUCLAITIS

Subačiaus vid. mokyklos vyresniųjų klasių moksleiviai, geografijos mokytojo V. Steponavičiaus iniciatyva, suorganizavo ekskursiją į Bigailių durpyną. Moksleiviai susipažino su durpių gamybos procesu, durpių kasimo mašinomis, kurių kiekviena parduoda 28 žmones. Šiemet durpyno mašinų parkas padidės trimis durpių kasimo mašinomis.

K. BALYS

TRUMPOS SKAITYTOJŲ PASTABOS

M. Melnikaitės vardo kolūkyje smarkiai šlubuoja darbadienių apskaita. Ją trukdo stambiuji raguočių fermos vedėjas K. Cernius ir I bei III laukininkystės brigadų brigadininkai K. Masiulis ir Vl. Stukas. Stai, fermos vedėjas K. Cernius žiniaraščių atidavimą kolūkio buhalterijai suvėluoja, kaip taisyklė, 12—30 dienų. III laukininkystės brigados brigadininkas Vl. Stukas ne tik kad ne laiku pristato žiniaraščius, bet dargi ne teisingai priskaičiuoja kolūkiečiams darbadienius. Jei vienas kolūketis atvežė vežimą šieno, o kitas — dirbo 2—3 valandas prie siloso mynimo, brigadininkas Vl. Stukas vienam ir kitam užrašo, kad jie išdirbo po „vieną dieną“.

Kolūkio valdyba, iki šiol taikstosi su K. Cerniaus, Vl. Stuko ir K. Masiulio aplaidumu darbe.

V. JOSAS

„Adomynės“ kolūkio nariai pasipiktinę J. Levonytės veikla. Ji, galima sakyti, visiškai nedalyvauja kolūkinėje gamyboje, du-tris kartus per mėnesį išvažiuoja iš kolūkio į didesnius miestus, atsiveždama įvairių prekių. Šias prekes J. Levonytė parduoda žymiai padidintomis kainomis.

Be to, J. Levonytė nuo darbo kolūkyje stengiasi atitraukti ir kitus kolūkiečius.

H. ADAMINAUSKAS

IŠ NEPAŠKELBTŲ LAIŠKŲ REDAKCIJAI

Prieš kurį laiką redakcija gavė laiška, kuriame buvo rašoma, kad „Adomynės“ žemės ūkio artelės I laukininkystės brigadoje kolūkiečiai Matulionis, P. Jančys, P. Sukys, J. Sėnavaitis, Jurkštas laiko pas save bu-

„Ateities“ kolūkio valdyba nepakankamai kovoja su visuomeninio turto grobstytojais. Stai, nekolūketis S. Prosevičius, gyvenantis „Ateities“ kolūkyje, grobsto naktimis visuomeninius pašarus ir pakratus, kerta kolūkio mišką. Nupiauti medžiai parsivežami, supiaustomi ir sukapojami malkomis. Sudžiūvusios malkos vežamos į Kupiškį parduoti. Kolūkio valdyba iki šiol nesilima priemonių savivaliautojui sudrausti.

P. INDRAŠIUS

Apsivylę „Mūsų rytojaus“ kolūkio V laukininkystės brigados nariai laiškanėsio Kalvelienės darbu: spauda pristatoma pavėluotai, laišškai užsimeta. Laiškanėsio Kalvelienė pristato spaudą į klubą-skaityklą ar į kitą kuria vietą, suverčia ją į kertę ir laiko savo darbą baigtu. Ne, laiškanėsio darbas tuo nesibaigia.

Drg. Kalvelienė gali ir privalo pagerinti darbą. Spauda turi būti pristatoma į kiekvieno kolūkiečio sodybą kiekvieną dieną. Tam yra visos sąlygos, tam, pagaliau, kolūkis moka laiškininkui beveik po vieną darbadienį į dieną.

A. TAČIUS

Rajoninę spaudą — į naujų uždavinių lygį

Nuolatinio partijos dėmesio dėka rajoninė spauda pavirto didžiule jėga, kuri sugeba spręsti didžius bei sudėtingus masių auklėjimo, organizavimo ir mobilizavimo uždavinius. Daugiau kaip 7 milijonų egzempliorių bendro tiražo rajoniniai laikraščiai neša į mases visanugalincias marksizmo-leninizmo idėjas, gyvais, konkrečiais pavyzdžiais politiškai auklėja kolūkiečius, MTS ir tarybinių ūkių darbininkus, kaimo inteligentiją, padeda partinėms organizacijoms praktiškai spręsti joms iškiliančius ekonominės bei kultūrinės statybos uždavinius.

Kas metai auga kaimo skaitytojų dvasiniai poreikiai, plečiasi jų politinis ir kultūrinis akiratis. Pastaruoju metu, partijai pašaukus, į kaimą atėjo daug žemės ūkio specialistų ir mechanizatorių. Dideli pakitimai įvyko pačioje žemės ūkio gamyboje. Kolūkiai vis labiau tampa daugiaša-

liais ūkiais, o mašinų-traktorių stotys, aprūpintos galinga šiuolaikine technika, pavirto lemiamą jėgą žemės ūkyje.

Naujų, padidėjusių reikalavimų akivaizdoje su visa jėga iškyla uždavinys toliau kelti rajoninės spaudos lygį. Kaip niekad anksčiau, dabar ypatingai pastebimi ir nepakenčiami kai kurių rajoninių laikraščių pilkumas, kalbos skurdimas, žemas literatūrinis lygis. Gilų skaitytojų nepasitenkinimą sukelia paviršutiniškas, šabloniškas turtingo pilnakraujo kolūkinio kaimo gyvenimo nušvietimas, o taip pat laikraščių nesugebėjimas sieti vietinių faktų su bendrais uždaviniais kovoje už tolesnį žemės ūkio pakėlimą. Šiems trūkumams kuo sparčiausiai pašalinti ir turi dabar sutelkti savo dėmesį rajoninių laikraščių darbuotojai, aktyvas, kaimo korespondentai, visi skaitytojai.

Rajoninius laikraščius padaryti įdomius, ryškius, gi-

laus turinio galima tik plačiai remiantis aktyvu, įtraukus dalyvavimui rajoninėje spaudoje rajono vadovaujančių partinių aktyvų, pirminių partinių organizacijų sekretorių, priešakinius kolūkinio kaimo žmones, žemės ūkio specialistus, mechanizatorius, kaimo inteligentiją. Reikia nuolat turtinti rajoninę spaudą liaudies patyrimu. Mūsų spaudos arsenale yra daug gyvenimo patikrintų masinio darbo formų ir jas reikia pilniau panaudoti laikraščių masiniams ryšiams sustiprinti bei išplėsti.

Kova už partijos Centro Komiteto rugsėjo bei vasario-kovo Plenumo nutarimų ir partijos bei vyriausybės priemonių liaudies gerovei pakelti įgyvendinimą yra vienas svarbiausių tarybinės spaudos uždavinių. Remdamiesi vietiniais faktais, glaudžiai siedami juos su bendrais žemės ūkio smarkaus pakėlimo uždaviniais, rajoniniai laikraščiai turi skirti nuolatinį dėmesį tolesniam grūdų ūkio, gyvulininkystės išvystymui, bulvių ir daržovių gamybos padidinimui, mašinų-trak-

torių stočių darbo pagerinimui. Rajoniniai laikraščiai, kaimo korespondentai gali įnešti indėlį į kaimo prekybos pagerinimą.

Tiesioginė spaudos pareiga — ne tik parodyti gerai žinant reikala priešakinį geriausių kolūkių, brigadų, grandžių, MTS, pramonės įmonių patyrimą, bet ir aktyviai kovoti už jo platų paskleidimą, drąsiai kritikuoti darbuotojus, kurie bijo bet kurių naujovių, bet kurios iniciatyvos. Reikia plačiau propaguoti priešakinę agrotechniką, mokslinius žemės ūkio vedimo metodus, kovoti už kuo teisingiausią visuomeninio darbo organizavimą gamyboje, vystyti visaliaudinį socialistinį lenktyniavimą.

Kritikos ugnimi reikia rauti su šaknimis biurokrazmą, vilkinimą iš partinių, tarybinių ir žemės ūkio įstaigų.

Toliau keliant rajoninės spaudos vaidmenį, gerinant partinį-politinį darbą kaimo, reikia, kad laikraščiai nenuilstamai kovotų su kapitalizmo liekanomis žmonių sąmonėje, auklėtų kolūkinio kaimo darbo žmones

sąžiningos pažiūros į darbą, į visuomeninį ūkį dvasia.

Partija reikalauja, kad rajoniniai laikraščiai ryškiai atspindėtų rajono gamybinius ypatumus, jo ekonomiką. Partijos rajonų komitetų pareiga yra nuolat vadovauti savo laikraščiams, giliai domėtis jų turiniu, aktyviai remti jų kritikinius pasisakymus.

Rajoninė spauda yra ne kartą įrodžiusi savo sugebėjimą spręsti atsakingus ir sudėtingus uždavinius, kuriuos jai iškelia Komunistų partija. Taip buvo žemės ūkio kolektyvizavimo metais. Tai buvo Didžiojo Tėvynės karo metu ir pokarinės taikios statybos laikotarpiu. Ir dabar, kai šalyje vystosi kova už tolesnį smarkų žemės ūkio pakėlimą, už maisto produktų gausumo sukūrimą šalyje, rajoninė spauda glaudžiai bendradarbiaudama su savo aktyvu turi kovoti už Komunistų partijos politikos įgyvendinimą, už masių organizavimą ir mobilizavimą didžiai komunistinės statybos programai įvykdyti.

A. OKOROKOVAS

Atsakymai į skaitytojų klausimus

Kas tai yra „Europos gynybinė bendrija“

JAV valdantieji sluoksniai, stoje į avantiūristinį naujo pasaulinio karo rengimo kelią, mėgina visur sulipdyti karinius blokus ir gruputes, kuriuos jie galėtų panaudoti savo agresyviais tikslais. Vienas tokių blokų yra vadinamoji „Europos gynybinė bendrija“. Dangstantis tą iškaba, Vakarų Europoje atgaivintos reakcingiausios agresyvios jėgos. Amerikos imperialistai stengiasi visų pirma atgaivinti militarizmą Vakarų Vokietijoje, atkurti buvusią hitlerinę armiją, kuri turi tapti svarbiausia „Europos armijos“ dalimi.

Tačiau atvirai atgaivinti vokišką militarizmą JAV valdantieji sluoksniai nesirūpina: prieš tai griežtai protestuoja Europos ir viso pasaulio tautos. Todėl jie griebiasi apėinamojo manevro — steigia „Europos gynybinę bendriją“ arba „Europos armiją“. Siekiant užmaskuoti amerikiečių šio plano kilmę, jį iškelti buvo pavesta Prancūzijos vyriausybei.

„Europos bendrijos“ iniciatoriai mėgino ir vis dar tebėgina apgauti tautas tuo, jog, girdi, įėjama į „Europos bendriją“, Vakarų Vokietija su jos ginkluotomis pajėgomis atsidursianti kitų Europos šalių kontrolėje ir negalėsianti imtis kokių nors agresyvių veiksmų prieš savo kaimynus.

1952 metų gegužės mėnesį po ilgų diskusijų, vykusių aštrių prieštaravimų aplinkybėmis, Prancūzijos, Italijos, Belgijos, Olandijos, Liuksemburgo ir Vakarų Vokietijos atstovai pasirašė Paryžiuje „Europos gynybinės bendrijos“ bei jos „Europinės armijos“ sudarymo sutartį. Būdinga, kad Anglija atsisakė dalyvauti šioje bendrijoje.

Paryžiaus sutarties esmė yra ta, kad ji, įteisindama vokiškojo militarizmo atgaivinimą, faktiškai atima „bendrijoje“ dalyvaujančioms valstybėms nacionalines armijas ir jų suverenumą.

„Bendrijos“ arba „Europos armijos“ pagrindinis vadovaujantis organas yra, pagal sutartį, nuolat veikiantis komisariatas, sudarytas iš „bendrijoje“ dalyvaujančių valstybių atstovų. Komisariato nariai, kaip nurodoma sutartyje, „neturi sekti arba vadovautis kurios nors vyriausybės nurodymais“. Komisariatui suteikiami labai platus įgaliojimai: jis sprendžia „Europos armijos“ junginių komplektavimo, kovinio parengimo ir dislokavimo klausimus, sudaro mobilizacinius planus. Jis taip pat tvarko „bendrijos“ biudžetą, apginklavimą, išteklių ir užsakymų paskirstymą ir t. t.

Sutinkamai su sutartimi, „bendrijos“ vadeivos gali panaudoti „Europos armiją“ kišimuisi į valstybių „bendrijos“ narių vidaus reikalus „tuo atveju, jei jų teritorijoje yra arba gresia rimas“. Tai reiškia, kad „Europos armija“, be viso kitko, vykds dar ir žandarines funkcijas.

„Europos gynybinės bendrijos“ būdingas bruožas yra tai, kad Vakarų Vokietija, kadangi ji turi didžiausią karinę pramonę bei žmonių išteklius, vaidins joje svarbiausią vaidmenį. Kartu „Europos gynybinės bendrijos“ sudarymas reikštų Vokietijoje suskaldymo įamžinimą, sužlugdytą galimumą sudaryti taikos sutartį su Vokietija, o tai prieštarauja pagrindiniams saugumo Europoje reikalavimams.

Savo pareiškime apie užsienio reikalų ministrų Berlyno pasitarimo rezultatus V. M. Molotovas nurodė, kad JAV, Anglijos ir Prancūzijos kursas sudaryti „Europos armiją“ bei atkurti militarizmą Vakarų Vokietijoje „veda į vieną Europos valstybių karinės grupuotės sudarymą prieš kitas Europos valstybes. Žengti šiuo keliu — reiškia atsisakyti nuo taikos ir saugumo stiprinimo Europoje uždavinių, žengti šiuo keliu — reiškia stoti į naujo karo Europoje parengimo kelią, kas veda į trečiąjį pasaulinį karą“.

Todėl nenuostabu, kad Vakarų valstybių politika, nukreipta į „Europos armijos“ sulipdymą ir vokiškojo militarizmo atgaivinimą, sukelia pagrįstą susirūpinimą visose Europos šalyse. Priešinimasis tai politikai kasdien didėja. Prancūzijoje prieš „Europos gynybinės bendrijos“ sudarymą stoja ne tik platieji darbo žmonių sluoksniai, bet ir daugelis buržuazinių sluoksnių. Nepaisant stiprėjančio Amerikos diplomatinės ir karinės spaudimo, Prancūzijos parlamentas ligi šiol nėra ratifikavęs „Europos gynybinės bendrijos“ sutarties. O toji sutartis gali įsigalioti tik tuomet, kai ją ratifikuos visos ją pasirašiusios šalys.

Atmesdamos „Europos gynybinės bendrijos“ sudarymo planą, Europos tautos kartu išreiškia karštą parumą tarybinės delegacijos pateiktam Berlyno pasitarime pasiūlymui sudaryti bendraeuropinio kolektyvinio saugumo sistemą, kuris išdėstytas tarybiname „Bendraeuropinės sutarties dėl kolektyvinio saugumo Europoje“ projekte. Tame projekte tautos mato kelią į vokiškojo militarizmo atgaivinimo grėsmės pašalinimą, į saugumo Europoje užtikrinimą.

J. GRISČENKO

Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto 1954 m. balandžio mėn. 15 d.

SPRENDIMAS Nr. 176

Dėl priemonių odų žaliavų paruošoms sustiprinti ir jų kokybei pagerinti

Vykdamas Lietuvos TSR Ministrų Tarybos 1954 m. kovo 15 d. Nutarimą Nr. 170 „Dėl priemonių odos žaliavos paruošoms suintensyvinti ir jos kokybei pagerinti“, Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas nusprendė:

1. Uždrausti pakiemį gyvulių skerdimą skerdyklų veikimo ribose: kaimo vietovėse — nuo 4 iki 6 kilometrų, miestuose ir darbininkų gyvenvietėse — nuo 10 iki 15 kilometrų.

Kaimo vietovėse, neįeinančiose į skerdyklų veikimo ribas, gyvulių skerdimą kolūkiuose ir kolūkiečių kiemuose vykdyti per specialius pakiemius gyvulių skerdyklų, išskirtus kolūkių ir veikiančių pagal sutartis su Gyvulių odų žaliavos paruošų kontora.

Nustatyti, kad Kupiškio skerdykla aptarnauja gyvulių savininkus, gyvenančius Kupiškio mieste, Račiūnų, Vėžionių, Kuosėnų, Noriūnų, Puponių, Papilių, Svydenių, Laičių, Gaigalių, Vidugirių ir Buivėnų apylinkėse.

Subačiaus skerdykla aptarnauja gyvulių savininkus, gyvenančius Subačiaus, Dvariškių, Paviešinių, Mažionių, Terpeikių, Jokubiškio ir Šaltenių apylinkėse.

3. Įpareigoti veterinarijos darbuotojus, išduodant gyvulio piovimui pažymėjimus, nurodyti juose skerdimo vietą.

4. Įpareigoti veterinarijos darbuotojus ir Gyvulių odų žaliavos paruošų kontorą suteikti praktišką pagalbą kolūkiams organizuojant skerdimo aikštelių darbą, apmokyti skerdėjus skerdimo technikos, odų nuėmimo, odų ir žarnų žaliavos konservavimo taisyklių.

5. Už gyvulių skerdimą, odų nuėmimą ir skerdenos apdirbimą skerdykloje, kolūkinėse lengvo tipo skerdimo aikštelėse ir pakiemiais gyvulių skerdėjais nustatyti sekančias taksas:

a) už stambaus raguočio papiovimą, odos nuėmimą ir skerdenos bei žarnų žaliavos apdirbimą — 25 rubliai, už kiaulės — 15 rublių, už avies, ožkos ir prieauglio iki 6 mėnesių amžiaus papiovimą — 10 rublių;

b) už stambaus raguočio papiovimą be skerdenos ir žarnų žaliavos apdirbimo — 15 rublių, už kiaulės papiovimą — 10 rublių, už avies, ožkos ir prieauglio iki 6 mėnesių amžiaus papiovimą — 6 rublių.

6. Įpareigoti kolūkių valdybas, visuomenines kooperatyvines ir prekybą organizacijas vykdyti privalomą odų nuėmimą nuo kiaulių, piaunamų visu-

meniniam maitinimui arba pardavimui bei pristatymui kiaulių skerdienu kooperatyvinėms organizacijoms parduoti komiso pagrindais.

7. Įpareigoti veterinarijos darbuotojus reikalauti privalomo odų nuėmimo nuo kiaulių, piaunamų šio sprendimo 6 punkte nurodytam tikslui, o mėsos kontrolinių stočių darbuotojams uždrausti kiaulių skerdienu su nenuimtomis odomis štam-pavimą.

8. Įpareigoti kolūkių valdybas vykdyti privalomą odų nuėmimą nuo stambių raguočių, arklių, avių ir ožkų, nepriklausomai nuo jų amžiaus, o taip pat kritusių nuo neužkrečiamų ligų, išmokant asmenims, vykdančioms odų nuėmimą, atlyginimą iki 50 proc. kainos, gautos už pristatytą odą Gyvulių odų žaliavos paruošų kontorai.

Uždrausti veterinarijos darbuotojams išduoti kritimo apžiūros aktus šiems ūkiams iki odos nuėmimo.

Nustatyti, kad atsakingiems asmenims, už pristatytas odų žaliavas ir avikailius, nepriklausomai nuo jų konservavimo būdų, išmokamos premijos 10 proc. dydžio kainos, už pristatytas I—II rūšies odas — 15 proc. kainos vilnuotų ir pusvilnių avikailių, tinkamų kailių ir kailinių gamybai. Kolūkių atsakingiems asmenims premijas išmoka Gyvulių odų žaliavos paruošų kontora.

9. Įpareigoti milicijos organus, Paruošų ministerijos rajono įgaliotinį, Gyvulių odų žaliavos paruošų kontorą sustiprinti kovą su neleistinu naminių pirklių ir gautų nuo supirktų gyvulių odų išdirbimu.

Atskleidus privačių asmenų vykdomą neteisėtą supirktos ir užsakytojų pateiktos odos žaliavos perdirbimą, žaliava konfiskuojama ir perduodama Gyvulių odų žaliavos paruošų kontorai, o nusikaltusieji asmenys traukiami baudžiamojon atsakomybėn.

Pavesti paruošų įgaliotinio ir Gyvulių odų žaliavos paruošų kontoros darbuotojams kiekvieną metų ketvirtį kontroliuoti įmones, kaip vykdomas žaliavos priėmimas išdirbimui.

10. Įpareigoti zooveterinarijos darbuotojus kiekvieną metų pavasarį užtikrinti pilną stambių raguočių valymą nuo inkštūrų.

11. Šio sprendimo vykdymo kontrolę pavesti rajono milicijos organams, veterinarinei sanitarinei priežiūrai, rajono paruošų įgaliotiniui ir Gyvulių odų žaliavos paruošų kontorai.

Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas J. PAPLAUSKAS
Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto sekretorius V. ŽILĖNAS

NAUJOS KNYGOS

KAIP SODINTI BULVES KVADRATINIŲ-LIZDINIŲ BŪDU.

Aprašoma bulvių sodinimo mašinos SKG-4 konstrukcija ir kaip reikia ją dirbti. Duodami patarimai, kaip suženkinti lauką, paruošti sėklą bei trąšas. Aprašyti kvadratinis-lizdinis bulvių sodinimas kultivatoriais, vienvagiatu ir dvivagiatu plūtais.

Išleido Valstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla 1954 m. 54 psl. Kaina 0,65 rb.

A. Pakalnis. PIRTIS. *Humoristinių apsakymų rinkinys. Astria satyra autorius iš juokla praeities liekanas, buržuazinių klasių likučius—spekuliantus, reakcingus katalikus dvasininkus.*

Išleido Valstybinė grožinės literatūros leidykla 1954 m. 98 psl. Kaina 1,95 rb. (ELTA).

Redaktorius S. ZAUKA

Gyvulių odų žaliavos paruošų

Kupiškio rajoninė kontora („Zagotživsyrjo“)

praneša visiems kolūkiams, kolūkiečiams, medžiotams ir piliečiams, negavusiems pirkties prekių už pateiktas kontoros paruošų tinklui 1953 metais ir šiais metais odų bei kailių žaliavas ir vilnas, jog jie turi teisę gauti vartotojų kooperatyvų parduotuvėse priklausančias jiems pasitiktinio pardavimo tyarka prekes. Visi žaliavos tiekėjai, negavusieji pasitiktinės prekybos prekių už jų patiektą iki 1954 metų sausio mėn. 1 d. žaliavą, turi pakeisti

turimus kvitus bei orderius į paskyras forma Nr. 12, pagal kurias bus parduodamos prekės iki 1954 metų liepos 1 dienos.

Visi žaliavos tiekėjai išpėjami, kad, nepateikus iki 1954 m. birželio 1 d. įregistruoti kvitų ir orderių už pateiktas iki 1954 m. sausio 1 d. žaliavas, jie bus anuliuoti ir prekės pagal juos nebus parduodamos.

„Zagotživsyrjo“ rajoninė kontora